

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. maj 2026 blev i sag nr. 104948:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har autoforsikring. I klageskema af 11/12 2025 har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Vi holder stille ved en ubetinget vigepligt på et parkeringsområde. En bil kommer kørende fra højre mod venstre foran os. Da denne bil har passeret, og der er frit udsyn og fri bane, kører vi lovligt frem for vigepligten.

Modparten foretager herefter en ny og uventet manøvre: Føreren standser helt op efter at have passeret os, sætter bilen i bakgear og bakker direkte tilbage mod vores bil. Vi når at standse, men modparten fortsætter sin baglæns kørsel og kolliderer med fronten af vores bil.

Vi vurderer derfor, at vores vigepligt var fuldt overholdt, og at kollisionen alene skyldes modpartens fejl i forbindelse med den igangsatte nye bakmanøvre.

Efter cirka 6 måneder modtager vi en opkrævning hvori forsikringen vurderer 50/50 skyld. Denne klager vi efterfølgende over.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Med denne klage ønsker vi at få ændret afgørelsen om delt ansvar. Vi mener, at vores vigepligt var overholdt, og at kollisionen udelukkende skyldtes modpartens fejlagtige bakmanøvre efter at have passeret os. Vi anmoder derfor om, at ansvaret placeres hos modparten alene, og at vi dermed fritages for betaling af selvrisiko."

Ankenævnet for Forsikring

2.

104948

Selskabet har den 7/1 2026 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"1. Tvisten

Klagen vedrører selskabets ansvarsfordeling i forbindelse med skaden. Selskabet har afgjort sagen med en ligedeling, hvilket klager ikke er enig i. Klager mener, at modparten har det fulde ansvar for uheldet.

2. Sagsfremstilling

GF Forsikring modtog digital anmeldelse af skaden den 28.05.2025.

Det fremgik, at fører af klagers bil holdt for ubetinget vigepligt på parkeringsplads og ventede på at køre ud. Da modparten var kørt forbi, kørte fører af klagers bil ud over den ubetingede vigepligt. Modparten begyndte at bakke og parterne kørte sammen.

Som bilag 1 fremlægges kopi af klagers anmeldelse.

Selskabet modtog efterfølgende en edi-regres fra modpartens selskab, hvoraf følgende fremgik: 'Vi mener sagen skal afgøres med en ligedeling da jeres har vigepligt og vores bakker'.

GF Forsikring bad herefter modpartens selskab om at sende deres part anmeldelse og modtog følgende: 'Vores bakkede for at parkere bedre, da jeres kørte ud fra ubetinget vigepligt, da vores var kørt forbi.'

GF Forsikring anerkendte derefter en ligedeling af ansvaret overfor modpartens forsikrings-selskab, da der var kørefejl fra begge parter.

Selskabet sendte d. 24.09.2025 brev til klager om, at ansvaret for skaden var afgjort med en ligedeling, da der var kørefejl fra begge parter, idet fører af klagers bil kørte ud for ubetinget vigepligt og modparten bakkede.

Som bilag 2 fremlægges brev til klager omkring ligedeling.

Den 25.11.2025 kontaktede klager selskabet da han ikke var enig i ansvarsfordelingen. Klager var af den opfattelse, at modparten havde det fulde ansvar for uheldet. Det blev aftalt, at klager ville sende en mail. Samme dag modtog selskabet en mail fra klager, hvor han skrev at han var uenig i 50/50 afgørelsen og bad om at få sagen genvurderet, idet han mente, at skaden udelukkende skyldes modpartens pludselige baglæns kørsel. Klager henviste til ankenævnskendelser der omhandlede uheld, hvor den bakkende part fik hel eller delvis skyld for uheldet. Kendelserne omhandlede dog ikke uheld med en bakkende part og en der kørte ud for ubetinget vigepligt.

Som bilag 3 fremlægges mail fra klager.

Selskabet indhentede efterfølgende en skitse fra klager, for at få præciseret, hvor uheldet skete.

Som bilag 4 fremlægges skitse fra klager.

Den 11.12.2025 skrev selskabet tilbage til klager og fastholdt afgørelsen.

Som bilag 5 fremlægges mail til klager, hvor afgørelse fastholdes.

3. Begrundelse for afgørelsen

Færdselsloven § 18:

Kørende skal før vending eller bakning sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller ulempe for andre.

Færdselsloven § 26:

Stk. 2. Ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 95. Stk. 5. Kørende, som har vigepligt, skal på tydelig måde ved i god tid at nedsætte hastigheden eller standse, tilkendegive, at de vil opfylde vigepligten. Kørslen må kun fortsættes, når det under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

Følgende fremgår af klagers forsikringsbetingelser:

17.7 Selvrisiko

Af enhver ansvar- og/eller kasko-/delkaskokade bærer forsikringstageren en selvrisiko*, medmindre det er angivet på policen, at der ikke skal betales selvrisiko.*

Som bilag 6 fremlægges forsikringsbetingelser 11-23.

Selskabet henviser til Ankenævnskendelse 70.305, hvor den ene part bakkede og den anden havde ubetinget vigepligt ved udkørsel fra parkeringsplads. Selskabet havde ligedelt ansvaret, da der var kørefejl fra begge parter. Nævnet fandt ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Selskabet henviser ligeledes til Ankenævnskendelse 86.716. Her kom den ene part kørende og passerede indkørsel til p-plads. Han fandt ud af at han var kørt for langt og bakkede derfor. Herunder stødte han sammen med en anden part, der kom fra indkørsel og ikke overholdt sin ubetingede vigepligt. Selskabet havde ligedelt ansvaret. Nævnet kunne ikke kritisere denne afgørelse, da Nævnet fandt, at en domstolsafgørelse mest sandsynligt ville resultere i en ligedeling.

I nærværende sag kørte fører af klagers bil ud for ubetinget vigepligt og stødte sammen med modparten der bakkede. Uheldet skete på et parkeringsareal. Da både den bakkende part og den part der kørte ud fra ubetinget vigepligt jf. Færdselsloven har forpligtigelser i forbindelse med den manøvre de foretog sig, er det selskabets vurdering, at ansvaret skal ligedeles. Uheldet sker desuden på et parkeringsareal, hvor man må have en formodning om, at der kan komme køretøjer i begge retninger. Selskabet må derfor fastholde, at det er vores vurdering, at en ligedeling er den korrekte afgørelse. Klager er derfor i henhold til sine forsikringsbetingelser opkrævet 50 % af sin selvrisiko i overensstemmelse med ansvarsfordelingen.

4. Sammenfatning

Sammenfattende gøres det gældende, at selskabet finder, at sagen er afgjort korrekt."

Klageren har i kommentar af 11/1 2026 til nævnet bl.a. anført:

"1. Den ubetingede vigepligt var fuldt ud overholdt (færdselsloven § 26)

Jeg holdt for ubetinget vigepligt på parkeringsområdet i overensstemmelse med færdselsloven § 26, stk. 2. Jeg afventede, at modpartens køretøj passerede, og først efter at modparten var kørt forbi, og vejen var fri, kørte jeg lovligt frem.

I henhold til færdselsloven § 26, stk. 5, må kørslen fortsættes, når det kan ske uden fare eller ulempe for andre trafikanter. Dette var tilfældet på tidspunktet, hvor jeg kørte frem. Den ubetingede vigepligt var dermed opfyldt og ophørt, og der var ikke længere nogen trafikal konflikt.

2. Ulykken opstår som følge af en ny og selvstændig manøvre fra modparten

Efter at have passeret mit køretøj vælger modparten pludseligt at standse og påbegynder herefter en ny, selvstændig og uforudset manøvre, idet han sætter i bakgear og bakker tilbage i kørebanelen.

Denne manøvre sker efter passage af mit køretøj og kan ikke anses som en naturlig eller forudsigelig del af den oprindelige kørselsretning. Ulykken opstår således ikke som følge af min udkørsel for vigepligt, men som direkte følge af modpartens efterfølgende baglæns kørsel.

3. Bakning er en højrisikomanøvre med skærpet ansvar (færdselsloven § 18)

Bakning er reguleret af færdselsloven § 18, hvorefter kørende før bakning skal sikre sig, at manøveren kan udføres uden fare eller ulempe for andre. Denne pligt er skærpet og gælder under hele bakmanøvren.

I den konkrete situation nåede jeg at bremse helt op og holde stille. Modparten fortsatte imidlertid sin baglæns kørsel og bakkede ind i mit standsede køretøj. Modparten har dermed ikke opfyldt sin forpligtelse efter færdselsloven § 18.

4. En bakkemanøvre kan ikke forudsættes – heller ikke på et parkeringsanlæg

Det gøres særskilt gældende, at en pludselig bakkemanøvre ikke er noget, som andre trafikanter med rimelighed kan eller skal forudse, heller ikke på et parkeringsanlæg.

Uanset om man:

- kører ud fra en parkeringsbås,
 - holder bag et andet køretøj, eller
 - som i nærværende sag kører lovligt frem efter at have opfyldt en ubetinget vigepligt,
- er udgangspunktet det samme: Når et køretøj er i almindelig fremkørsel og har passeret, kan øvrige trafikanter indrette sig på, at denne fremkørsel fortsætter.

I den konkrete situation var modparten alene i almindelig fremadrettet kørsel og havde allerede passeret mit køretøj. Der var ingen trafikale forhold, standsning, signaler eller andre omstændigheder, som kunne indikere, at modparten agtede at standse og påbegynde en baglæns kørsel.

En pludselig beslutning om at standse og bakke tilbage er derfor en selvstændig og uvarslet højrisikomanøvre, som andre trafikanter ikke kan forventes at tage højde for – uanset at hændelsen finder sted på et parkeringsområde.

Netop derfor pålægger færdselsloven den bagudkørende en skærpet og ubetinget pligt til at sikre, at bakningen kan ske uden fare eller ulempe for andre. Denne pligt kan ikke lempes med henvisning til, at ulykken er sket på et P-anlæg.

4a. Ulykken kunne ikke afværges inden for menneskelig reaktionsevne. Såfremt ulykken skulle have været afværget fra min side, ville det have forudsat, at jeg først opfattede, at modparten ændrede adfærd og påbegyndte en baglæns kørsel. Herefter skulle jeg analysere situationen og vurdere, om og hvordan en undvigemanøvre kunne gennemføres.

Det er veldokumenteret i trafikal og kognitiv forskning – bl.a. anerkendt i akademisk litteratur – at menneskers samlede reaktionstid ved uforudsete hændelser kan være op til ca. 3 sekunder. Inden for dette tidsrum skal der ske både erkendelse, beslutning og fysisk manøvrering.

En forhastet undvigemanøvre, eksempelvis selv at bakke, ville i den konkrete situation have indebåret en betydelig risiko for at forårsage en yderligere ulykke, idet der hverken tidsmæssigt eller orienteringsmæssigt var mulighed for at sikre en sådan manøvre forsvarligt.

Jeg var derfor reelt sat ude af stand til på sikker vis at afværge ulykken. Dette understøtter, at ulykken alene skyldes modpartens uvarslede og uforsvarlige bakmanøvre.

5. Konklusion

Den ubetingede vigepligt efter færdselsloven § 26 var korrekt og fuldt ud overholdt og skal derfor holdes helt uden for ulykken. Skaden er udelukkende forårsaget af modpartens efterfølgende, uvarslede og uforsvarlige bakning i strid med færdselsloven § 18.

Der er derfor efter min opfattelse ikke grundlag for en ligedeling, og ansvaret bør placeres 100 % hos den bagudkørende part."

Selskabet har i brev 21/1 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Klager kører ud for ubetinget vigepligt og modparten bakker. Begge parter har dermed i henhold til Færdselsloven forpligtigelser i forbindelser med deres manøvrer.

Selskabet har tidligere henvist til kendelserne 70.305 samt 86.716, hvor ansvaret blev ligedelt pga. fejl fra begge parter.

At modparten har passeret klager og derefter bakker ændrer ikke på ansvarsfordelingen, da begge parter har vigepligt i forbindelse med deres manøvrer da skaden sker og skaden sker på et parkeringsareal, hvor man må forvente, at der kommer biler i flere retninger.

At klager nu oplyser, at han holder stille da uheldet sker, ændrer heller ikke noget, da klagers vigepligt ikke er ophørt. Der er desuden heller ikke enighed om, at klager holder stille.

Selskabet henviser til Ankenævnskendelserne 62.276, 65.593 og 83.486, der alle blev ligedelt da begge parter havde vigepligt."

Klageren har i kommentar af 11/2 2026 til nævnet bl.a. anført:

"1. Om den ubetingede vigepligts ophør

Det bestrides, at klagers ubetingede vigepligt bestod på tidspunktet for sammenstødet.

Efter færdselslovens § 26, stk. 5, må den vigepligtige først fortsætte kørslen, når dette kan ske uden fare eller ulempe. Bestemmelsen indebærer, at vigepligten er situations- og handlingsbestemt og ophører, når den vigepligtige har afventet den krydsende trafik og herefter lovligt påbegynder sin kørsel.

Klagen vedrører ikke en situation, hvor klager 'kørte ud foran' modparten. Det er ubestridt, at modparten havde passeret klager, før sammenstødet indtraf.

Der forelå således ikke længere en aktiv vigepligtssituation, men en efterfølgende trafikalsituation, som må bedømmes efter færdselslovens almindelige ansvarsnormer.

Ubetinget vigepligt er ikke en vedvarende pligt, men som nævnt ovenfor en handlingsbetinget pligt, som ophører, når den vigepligtige har afventet og påbegynder sin kørsel på et tidspunkt, hvor der ikke foreligger trafikalkonflikt.

2. Om årsag og hændelsesforløb

Sammenstødet opstod som følge af modpartens efterfølgende bakmanøvre.

Det gøres gældende, at denne bakmanøvre udgør en ny, selvstændig og kausal handling, som afbryder enhver eventuel forbindelse til den tidligere vigepligtssituation.

Ansvarsvurderingen må derfor ske ud fra færdselslovens § 3 (almindelig agtpågivenhed) samt § 18 om bakning.

Det bestrides, at der forelå en samtidig vigepligtssituation.

3. Bakning som særlig risikofyldt manøvre

Bakning er i færdselsretlig praksis anerkendt som en særligt risikobetonet manøvre, hvilket også afspejles i den skærpede orienteringspligt efter færdselslovens § 18.

Baggrunden herfor er, at bakning:

- sker i modsat kørselsretning
- ofte foretages med begrænset udsyn
- og — væsentligst — ikke er en påregnelig fremadrettet bevægelse for øvrige trafikanter

En trafikant, der har afventet og lovligt påbegyndt sin kørsel, kan ikke med rimelighed forventes at forudse, at et passerende køretøj umiddelbart derefter vil standse og bakke.

En sådan pludselig baglæns bevægelse skaber en trafikalkonflikt, som øvrige trafikanter reelt ikke har mulighed for at gardere sig imod.

Det følger af almindelige erstatningsretlige principper om påregnelighed og culpa, at ansvaret må påhvile den part, der iværksætter den atypiske og risikobetonede manøvre.

4. Om selskabets henvisning til tidligere kendelser

De af selskabet nævnte kendelser vedrører situationer, hvor sammenstødet skete under en samtidig vigepligtssituation, eller hvor begge parter samtidigt foretog uafsluttede manøvrer.

Nærværende sag adskiller sig herved væsentligt, idet klagers ubetingede vigepligt var opfyldt, og den efterfølgende konflikt opstod som følge af modpartens selvstændige bakmanøvre.

Såfremt der skal foretages sammenligning med tidligere kendelser, bør vurderingen derfor alene tage udgangspunkt i praksis vedrørende bakmanøvrer og den skærpede orienteringspligt, der påhviler den bagudkørende, og ikke i kendelser vedrørende samtidige vigepligtssituationer.

Den retlige problemstilling i sagen angår ikke en verserende vigepligt, men derimod ansvaret for en efterfølgende, risikobetonet og atypisk baglæns manøvre. Det relevante sammenligningsgrundlag må derfor være praksis, hvor der foretages vurdering af:

- om den bagudkørende har sikret sig, at manøvren kunne ske uden fare eller ulempe,
- om manøvren var påregnelig for øvrige trafikanter,
- og om den bagudrettede bevægelse udgjorde den direkte og afgørende årsag til sammenstødet.

Kendelser vedrørende samtidige vigepligtssituationer kan derfor ikke anses for direkte sammenlignelige med nærværende sag.

5. Samlet vurdering

Det fastholdes, at:

- klager opfyldte sin ubetingede vigepligt,
- der ikke forelå en samtidig vigepligtssituation,
- sammenstødet skyldtes modpartens selvstændige og risikofyldte bakmanøvre,
- og at ansvaret derfor ikke kan henføres til klagers tidligere vigepligt."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Det fremgår af klagerens skadesanmeldelse af 28/5 2025:

"Hvornår skete skaden? 19-05-2025

...

Kan du definere, hvilken type skade, der er tale om? Skade med kendt modpart (du eller andre har oplysninger p modparten)

...

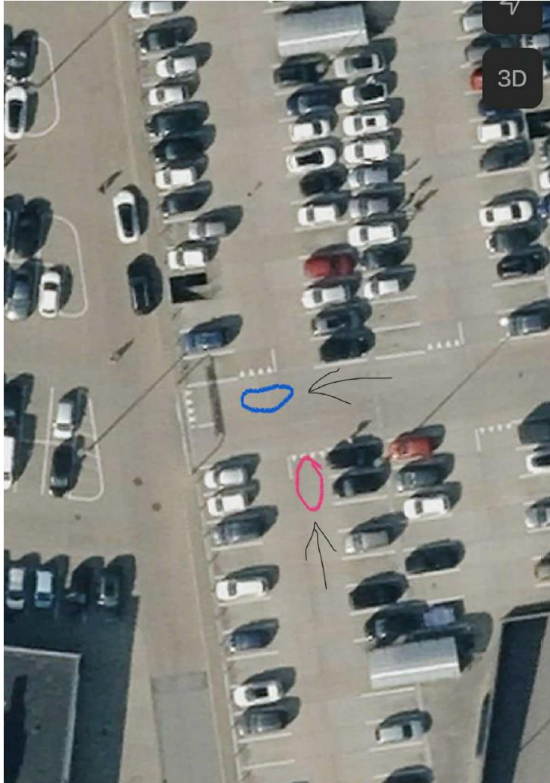
Beskriv skaden: Vi holder for ubetinget vigepligt på parkeringspladsen og venter på at køre ud og holder tilbage for modparten som kører forbi. Da han er kørt forbi, begynder vi at køre ud, men modparten sætter i bakgear og bakker ind i vores bil. Modparten erkender 100% sin skyld og oplyser sine forsikringsoplysninger og beder os videregive dette til vores forsikring."

Det fremgår af skitse af parkeringsplads fra klageren, hvor rød cirkel er klagerens bil, og pilene angiver oprindelig kørselsretning, idet modpartens bakkemanøvre ikke er angivet ved pil:

Ankenævnet for Forsikring

8.

104948

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"4.1 Hvad dækker forsikringen

4.1.1 Kaskoforsikringen dækker enhver skade på og tyveri af bilen.

...

17.7 Selvrisiko

Af enhver ansvar- og/eller kasko-/delkaskoskade bærer forsikringstageren* en selvrisiko*, medmindre det er angivet på policen, at der ikke skal betales selvrisiko.

Selvrisikobeløb indeksreguleres i henhold til punkt 17.13. Forvoldes der ved samme begivenhed både ansvars- og del-/kaskoskade, beregnes der alene selvrisiko som for én skade."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 28/5 2025, at han den 19/5 2025 var involveret i et sammenstød på en parkeringsplads, hvor modparten bakkede ind i hans bil. Selskabet har afgjort ansvaret med 50 % til begge parter, og har pålagt klageren at betale halv selvrisiko. Klageren ønsker, at ansvaret ikke deles, og at han fritages for at betale halv selvrisiko.

Klageren har anført, at han holdt for ubetinget vigepligt og først kørte frem, da modparten havde passeret. Sammenstødet skete som følge af, at modparten standsede og påbegyndte en ny bakmanøvre. Vigepligten var dermed overholdt, og der forelå ikke længere en vigepligt på sammenstødstidspunktet. Klageren har anført, at bakning er en særlig risikofyldt manøvre, og at modparten efter færdselslovens § 18 havde pligt til at sikre sig, at bakningen kunne ske uden fare eller ulempe.

Selskabet har anført, at klageren kørte ud for ubetinget vigepligt, mens modparten bakkede, og at begge parter derfor foretog manøvrer, som må anses som kørselsfejl. Det forhold, at modparten havde passeret klageren og herefter begyndte at bakke, kan ikke føre til et andet resultat, ligesom det ikke kan lægges til grund, at klageren holdt stille på sammenstødstidspunktet. Uheldet skete på et parkeringsareal, hvor der må påregnes kørsel i flere retninger.

Af klagerens skadesanmeldelse af 28/5 2025 fremgår bl.a., "**Hvornår skete skaden?** 19-05-2025 ... **Kan du definere, hvilken type skade, der er tale om?** Skade med kendt modpart (du eller andre har oplysninger p modparten) ... **Beskriv skaden:** Vi holder for ubetinget vigepligt på parkeringspladsen og venter på at køre ud og holder tilbage for modparten som kører forbi. Da han er kørt forbi, begynder vi at køre ud, men modparten sætter i bakgear og bakker ind i vores bil. Modparten erkender 100% sin skyld og oplyser sine forsikringsoplysninger og beder os videregive dette til vores forsikring."

Selskabet har over for nævnet oplyst følgende om indholdet af modpartens anmeldelse, "Selskabet modtog efterfølgende en edi-regres fra modpartens selskab, hvoraf følgende fremgik: 'Vi mener sagen skal afgøres med en ligedeling da jeres har vigepligt og vores bakker'. GF Forsikring bad herefter modpartens selskab om at sende deres part anmeldelse og modtog følgende: 'Vores bakkede for at parkere bedre, da jeres kørte ud fra ubetinget vigepligt, da vores var kørt forbi.' "

Ankenævnet for Forsikring

10.

104948

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at modparten uden tilstrækkelig agtpågivenhed foretog sin bakkemanøvre under sådanne omstændigheder, at klageren ikke havde mulighed for at afværge påkørslen. På denne baggrund finder nævnet det sandsynligt, at en domstol ville pålægge modparten det fulde ansvar for uheldet. Nævnet henviser til sagerne 59061 og 79333.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, GF-Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren ikke bærer nogen del af ansvaret for færdselsuheldet den 19/5 2025.

Klagegebyret tilbagebetales.

Hans-Jørgen Nymark Beck